
Jméno táborníka:

TÁBOROVÝ ZPĚVNÍK

KOCOURKÁČ

OBSAH

1. Cestář
2. Školníkovy myši
3. Kozel
4. Okoř
5. Mezi horami
6. Severní vítr
7. Hlídač krav
8. Není nutno
9. Dělání
10. Statistika
11. Valčíček
12. Anděl
13. Velrybářská výprava
14. Hruška
15. Malé kotě
16. Buráky
17. Barbora píše z Tábora
18. Jó, třešně zrály
19. Trpasličí svatba
20. Bláznova ukolébavka
21. Pramen zdraví z Posázaví
22. Stará archa
23. Tři kříže
24. Grónská písnička
25. Jožin z bažin
26. Pod dubem
27. Rodné údolí
28. Zabili, zabili
29. Tisíc mil
30. Veď mě dál, cesto má
31. Slavíci z Madridu
32. Divoké koně
33. Oregon

34. Batalion
35. Bedna od whisky
36. Marnivá sestřenice
37. Rosa na kolejích
38. Jdem zpátky do lesů
39. Zlatokop Tom
40. Hlavně, že jsme na vzduchu
41. Kdybys byla vlaštovkou
42. Proměny
43. Kdyby tady byla taková panenka
44. Cesta
45. Růže z Texasu
46. Řekni kde ty kytky jsou
47. Ruty šuty Arizona
48. Zahrada ticha

RANNÍ PÍSNĚ:

- Pravěk
Egyptská
Cesta kolem světa
Rychlé šípy
Bájní řekové
Hobit
Sherlock Holmes
Rudolf II.
Ve stínu totemu
Kouzelnická
Narnie
Vikingská
Samuraj
Divoký západ
Vivat Caroli

1. Cestář

1. |: Na silnici do Prášil
jeden mladý cestář žil.:|
|: A kamení a kamení a kamení
tam roztloukal, když silnici štěrkoval.:|

2. |: Paní v zlatém kočáře
uviděla cestáře.:|
|: A povídá a povídá a povídá:
Cestáři náš, těžkou práci tady máš.:|

3. |: Cestář na to odpoví:
Vzácná paní, to se ví.:|
|: Kdybych já moh, tak jako pán,
jezdit ve zlatém kočáře, nedělal bych cestáře.:|

2. Školníkovy myši

U školníka zvesela hraje myší kapela,
školník na ně nadává, že si banda zahrává!

R: Čina, čina, činadrá, jak ta banda pěkné hrá,
pikola i bonbardon, i ten velký heligon.

[: Velký buben i ta malá estada,
ta banda, ta banda, ta banda pěkné hrá :]

U školníka pod vanou hrají myši kopanou,
školník na ně nadává, že si banda zahrává!

R:

U školníka ve smetí myší dámy baletí,
školník na ně nadává, že si banda zahrává!

R:

U školníka v ložnici mají myši silnici,
školník na ně nadává, že si banda zahrává!

R:

U školníka v garáži myši soudek naráží,
školník na ně nadává, že si banda zahrává!

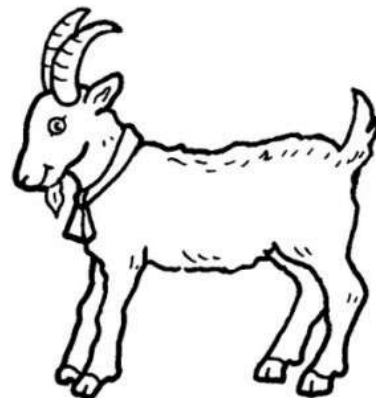
R:

U školníka na uhlí ležej myši vytuhlý,
školník na ně nadává, že si banda zahrává!

R:

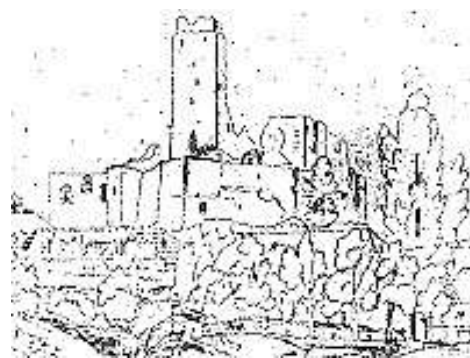

3. Kozel

1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "Jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

4. Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samoten na světě,
sotva pletu nohama,
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
začli sobě notovat.

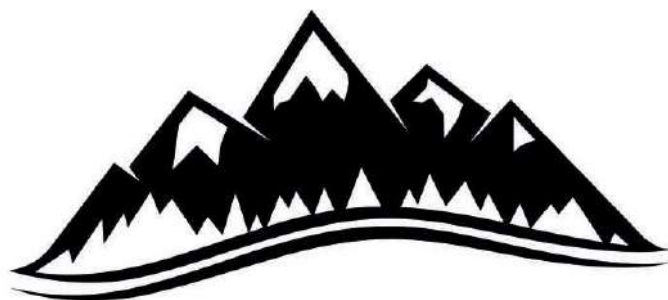
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

5. Mezi horami

| : Mezi horami
lipka zelená : |
| : Zabili Janka,
Janička, Janka
miesto jeleňa : |

Keď ho zabili, zamordovali
Na jeho hrobě
Na jeho hrobě
Kříž postavili

Ej, křížu, křížu
ukřížovaný
Zde leží Janík
Janiček, Janík
Zamordovaný

Tu šla Anička
Plakat Janíčka
Hned' na hrob padla
A viac nevstala
Dobrá Anička

6. Severní vítr

Jdu s dřavou patou,
mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb,
nemocen.

Hlava mě pálí
a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě
sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R:

Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu,
už větrí, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si
kříž.

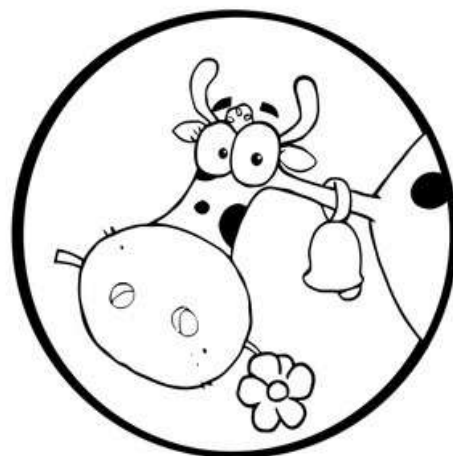
Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R:

7. Hlídač krav

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam padádadadam
pádadadam padádadam
Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam padádadadam
pádadadam padádadam

Když jsem byl malý říkali mi naši:
Dobře se uč a jez chytrou kaši.
Až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor, si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu.
Já jim ale na to řek: „Chci být hlídačem krav.“

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.
Zpívat si:

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam padádadadam
pádadadam padádadam

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

Ted' už jsem starší a vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím.
A když je mi velmi smutno lehnu do mokré trávy.
S nohama křížem, a rukama za hlavou,
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí,
moje strakaté krávy.

R:

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadadam pádadadam padádadam padadadadam pádadadadam

8. Není nutno

Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno,
natož aby se brečelo.

Chceš-li, trap se, že ti v kapse
zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády,
tomu já říkám neštěstí.

Nemít prachy nevadí,
nemít srdce vadí,
zažít krachy nevadí,
zažít nudu, joo, to vadí.

Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno,
natož aby se brečelo.

9. Dělání

Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
žal se krásně vstřebá,
začni s tím hned teď,
začni s tím hned teď.

R: Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
dělání, dělání je lék.
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
dělání, dělání je lék.

Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
žal se krásně vstřebá,
začni s tím hned teď,
začni s tím hned teď.

R: Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
dělání, dělání je lék.
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
dělání, dělání je lék.

10. Statistika

1. Je statisticky dokázáno,
že slunce vyjde každé ráno
a i když je tma jako v ranci,
noc nemá celkem žádnou šanci.

R: [: Statistika nuda je,
má však cenné údaje,
neklesejte na mysli,
ona vám to vyčíslí. :]

2. Když drak si z nosu síru pouští
a Honza na něj číhá v houští,
tak statistika předpovídá,
že nestvůra už neposnídá.

R:

3. Tak vyřídte té ctěné sani,
že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí,
tak bude o hlavičky kratší.

R:

11. Valčíček

R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
ať ti každý den připomíná
[: toho, kdo je tvůj, čím ty jsi a kdo má rád,
ať ti každý den připomíná. :]

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já.
Dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádnéj ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R:

12. Anděl

Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla,
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému.
Tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká – a nemine, co mě čeká – a nemine.

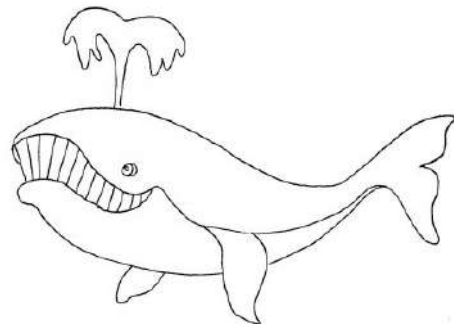
Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R: A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká – a nemine, co mě čeká – a nemine.

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R: A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká – a nemine, co mě čeká – a nemine.

13. Velrybářská výprava

1. Jednou plác' mě přes rameno Johny zvanej Knecht:
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!"
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet',
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

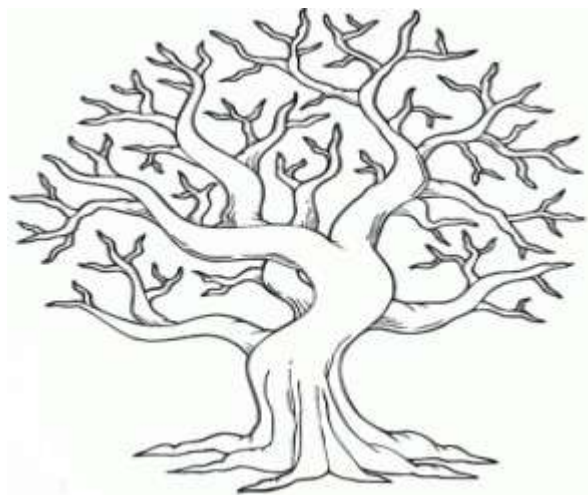
R:

14. Hruška

Stojí hruška v širém poli,
vršek se jí zelená.
Pod ní se pase kůň vraný,
pase ho má milá.
Pod ní se pase kůň vraný,
pase ho má milá.

Proč má milá dnes pasete
z večera do rána?
Kam můj milý pojedete?
Já pojedu s váma.
Kam můj milý pojedete?
Já pojedu s váma.

Ó já pojedu daleko
přes vody hluboké.
Kéž bych byl nikdy
nepoznal
pany černooké.
Kéž bych byl nikdy
nepoznal
pany černooké.

15. Malé kotě

Malé kotě, mňau, mňau
Spalo v botě, mňau, mňau
Nehas, co tě, mňau, mňau
Nepá, nepálí

My jsme kotě, mňau, mňau,
spáti v botě, mňau, mňau,
po robotě, mňau, mňau,
necha, nechali

To, co kotě poví
ti jedním pohledem
To my ani slovy
povědět nesvedem

Věz, že kotě, mňau, mňau,
co spí v botě, mňau, mňau,
to tě potě, mňau, mňau,
potě, potěší

R: Hoši a děvčata,
pěstujte koťata
Země je kulatá,
a místa je tu dost
Kotě je solidní,
nervy nám uklidní,
nebudte nevlídní
a hned nás přejde zlost.

Malé kotě, mňau, mňau
Spalo v botě, mňau, mňau
Nehas, co tě, mňau, mňau
Nepá, nepálí

My jsme kotě, mňau, mňau,
spáti v botě, mňau, mňau,
po robotě, mňau, mňau,
necha, nechali

16. Buráky

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky.
Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak válejí se líně a louskaj buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

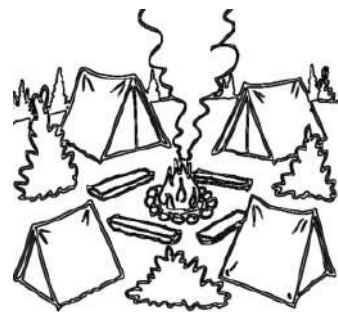
2. Plukovník je v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou,
plukovník se otočí a koukne do dálky,
tam jeho slavná armáda teď louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
své milenky a ženy pak půjdem políbit,
Když zeptaj se tě: "Hrdino, cos dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

17. Barbora píše z Tábora

Maminko, tatínku,
posílám Vám vzpomínku
z letního tábora,
jistě víte, že Vám píše
Vaše dcera Barbora.

Strava se nedá jíst,
dneska byl jen zelný list.
Polívka studená,
co v ni plavou misto nudli
číslice a písmena.

Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže,
slíbili bojovku,
pak jsme hráli vybíjendu,
na ovce a na schovku.

Štefan, hlavní vedoucí,
chodí s naší vedoucí,
která je příšera,
scházejí se, líbají se
u totemu za šera.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Stýv.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebud' nesmělý,
líbej mě, Stýve.

Závěrem dopisu
ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální
oddílové vedoucí.

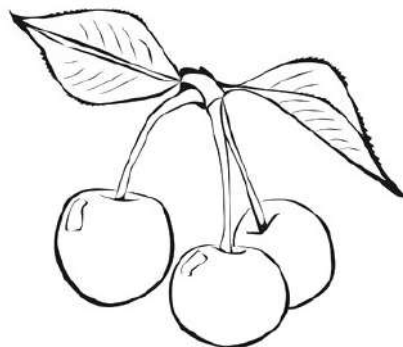
Když běží po lese,
všechno na ní třese se.
Užívá make-upu,
co na ní ten Štefan vidí,
to já prostě nechápu.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Stýv.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebud' nesmělý,
líbej mě, Stýve.

P.S. je tady ještě
Pošlete dvě tři sta,
jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku,
máme v plánu zastavit se
v jitexovém středisku.
když jsme se koupali
všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná
v jednoduchých plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila,
nenarodila dřív?

18. Jó, třešně zrály

1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnál.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc se na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály...

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály...

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály...

5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnál svý stádo dál.

19. Trpasličí svatba

V lese, jó, v lese na jehličí
koná se svatba trpasličí.
Žádná divná věc to není
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Malou má ženu malinkatou
s malým věnem s malou chatou.
Už jim choděj telegrámky,
už jim hrajou Mendhelsohna
na varhánky.

Protože láska, láska, láska
v každém srdci klíčí
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí
ten ať se dívá
co se děje v lese na jehličí.

Mají tam lásku jako trámek
pláče tchýňka, pláče tcháněk
šťěstíčko přejou mladí, staří,
v Papinově hrníčku se maso vaří.

Pijou tam pivo popovický
Šmudla se polil, jako vždycky.
Kejchal kejchá na Profouse
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

Protože, láska, láska, láska
v každém srdci klíčí
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí
ten ať se dívá
co se děje v lese na jehličí.

V lese, jó, v lese na jehličí
koná se svatba trpasličí.
Žádná divná věc to není
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Vždyť Šmudla už má po vojně
vždyť Šmudla už má po vojně
vždyť Šmudla už má po vojně a tak se
žení.

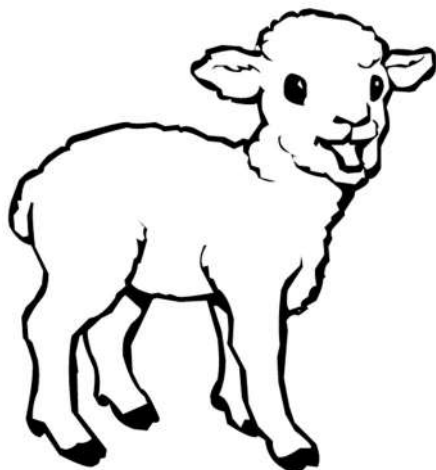
20. Bláznova ukolébavka

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

21. Pramen zdraví z Posázaví

1. Každý den, každý den,
k svačině jedině,
jedině pramen zdraví z Posázaví.
2. Chcete-li prospěti
dítěti bledému,
kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

R: [: Výrobky mléčné, to je marné,
jsou blahodárné a věčné. :]

3. Každý den, každý den,
k svačině jedině,
jedině pramen zdraví z Posázaví.
4. Chcete-li prospěti
dítěti bledému,
kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

R:

22. Stará archa

R: [: Já mám kocábku náram, náram, náram,
kocábku náram, náramnou. :]

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
kocábku náram, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
kocábku náram, náramnou.

R: Já mám kocábku...

***: Archa má cíl, (jé),
archa má směr, (jé),
plaví se k Araratu na sever.**

R: Já mám kocábku...

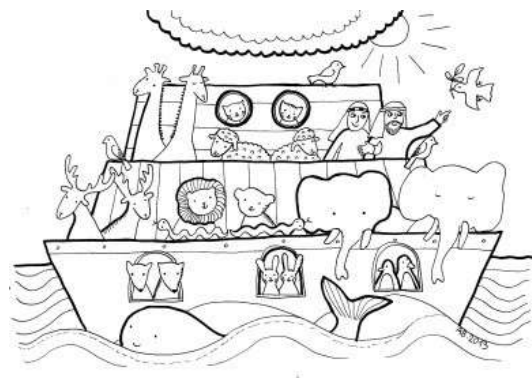
2. Šem, Ham a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram, náramnou.

3. Kázal jim naložiti ptáky, savce,
kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy hladce,
kocábku náram, náramnou.

R: Já mám kocábku...

***: Archa má cíl, (jé),
archa má směr, (jé),
plaví se k Araratu na sever.**

R: Já mám kocábku...

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram, náramnou.

R: Já mám kocábku...

***: Archa má cíl, (jé),
archa má směr, (jé),
plaví se k Araratu na sever.**

R: Já mám kocábku...

23. Tři kříže

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave"
míří k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem psal...

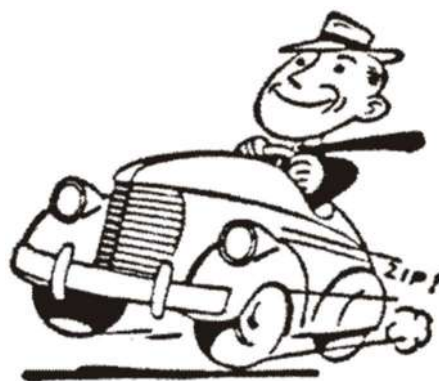
24. Grónská písnička

1. Daleko na severu je Grónská zem,
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
snídají nanuky a eskyma :]
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
[: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :]
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
[: medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na iglů hlavní medvěd:
[: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu." :]
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
[: smíchem se otřásá celé íglů,
neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :]
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměrů,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :]

25. Jožin z bažin

Jedu takhle tábořit
Škodou 100 na Oravu
Spěchám, proto riskuji,
projíždím přes Moravu.
Řadí tam to strašidlo,
vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky,
jmenuje se Jožin!

Jožin z bažin
močálem se plíží,
Jožin z bažin
k vesnici se blíží,
Jožin z bažin
už si zuby brousí,
Jožin z bažin
kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin,
koho by to napadlo,
platí jen a pouze
práškovací letadlo.

Projížděl jsem dědinou
cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda,
řek mi u Slivovice,
živého či mrtvého
Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu
dcéru a půl JZD.

Jožin z bažin
močálem se plíží,
Jožin z bažin
k vesnici se blíží,
Jožin z bažin
už si zuby brousí,

Jožin z bažin
kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin,
koho by to napadlo,
platí jen a pouze
práškovací letadlo

Říkám: Dej mi, předsedo,
letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu,
nevidím v tom háček.
Předseda mi vyhověl,
ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla
prášek pěkně klesl.

Jožin z bažin
už je celý bílý,
Jožin z bažin
z močálu ven pílí,
Jožin z bažin,
dostal se na kámen,
Jožin z bažin,
tady je s ním ámen!
Jožina jsem dohnal,
už ho držím, johoho,
dobré každé love,
prodám já ho do ZOO.

26. Pod dubem

R: Pod dubem, za dubem,
tam si na tě počíháme,
Pod dubem, za dubem,
tam tě oškubem.

Loupežníci z povolání
to jsou páni, to jsou páni.
Loupežníci z profese
nejlepší jsou v okrese.
My řekneme ruce vzhůru
a hned máme peněz fůru,
žádné jiné řemeslo
nikdy tolik neneslo.

R:

Hloupý koupí, chytrák loupí,
dej sem cukr, dej sem kroupy.
Sed' formánku na houni,
přepadli tě vrahouni.
Loupežník je nesmlouvavý,
loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá,
jelikož je nelida.

R:

27. Rodné údolí

Cesta má přede mnou v dáli mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

R: Já volám: „Nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí“,
já volám: „Nashledanou, nashledanou“,
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

28. Zabíli, zabíli

Zabíli, zabíli,
chlapa z Koločavy.
Řekněte, hrobaři,
kde je pochovaný.

Bylo tu není tu,
havrani na plotu,
bylo víno v sudě,
teď tam voda bude,
Není, není tu.

Špatně ho zabíli,
špatně pochovali,
Vlci ho pojedli,
ptáci rozklovali.

Bylo tu není tu,
havrani na plotu,
bylo víno v sudě,
teď tam voda bude,
Není, není tu.

Vítr ho roznese,
po dalekém kraji.
Havrani pro něho
po poli krákají.

Bylo tu není tu,
havrani na plotu,
bylo víno v sudě,
teď tam voda bude,
Není, není tu.

Kráká starý havran,
krákat nepřestane.
dokud v Koločavě,
živý chlap zůstane,
živý chlap zůstane.

29. Tisíc mil

V nohách mám už tisíc mil
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znavení.

R1: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení.

Je tam stráň a příkřej sráz
modrá tůň a bobří hráz
táta s mámou, kteří věřej dětskej snům.

R2: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl ten starej známej bílej dům.

V nohách mám už tisíc mil
teď mi zbejvá jen pár chvil
cestu znám a ta se tam k nám nemění.

R1: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení.

Kousek dál a já to vím
uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R2: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl ten starej známej bílej dům.

30. Ved' mě dál, cesto má

Někde v dálce cesty končí,
každá prý však cíl svůj skrývá.
Někde v dálce, každá má svůj cíl,
ať je pár mil dlouhá anebo tisíc mil.

R: Ved' mě dál cesto má,
ved' mě dál, vždyť i já
tam kde končíš,
chtěl bych dojít,
ved' mě dál cesto má.

Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

Pak na patník poslední napíšu křídou,
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně rád.
Písně své, co mi v kapsách zbydou,
dám si bandou cvrčků hrát
a půjdu spát, půjdu spát.

31. Slavíci z Madridu

Nebe je modrý a zlatý,
bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty,
vřava a zpocený tváře.
Vím, co se bude dít,
býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít,
já si dám sklenici vína.

R. Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít.
Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

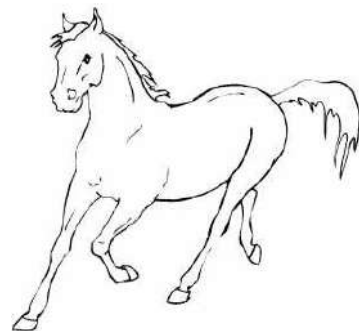
Ženy jsou krásný a cudný,
mnohá se ve mně zhlídla.
Oči jako dvě studny,
vlasy jak havraní křídla.
Dobře vím, co znamená pád
do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád,
já radši sklenici vína.

R: 2x

32. Divoké koně

Já viděl divoké koně, běželi soumrakem,
Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor

Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touhu ještě neumírej, sil máme dost

V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera

Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků

chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád

Já viděl divoké koně....

33. Oregon

1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,
kdo zboural ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,
těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
kdo přes pláně hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.

R: Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.
Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

2. Kdo cajků tvých pár pod plachty naložil - touha žít, touha žít,
kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,
na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
buďto tady chcípnout, anebo držet stráž,
kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha žít.

R:

3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,
kdo přivolá ti den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,
člověk se drápe až někam k nebi blíž,
dostává rány, a přesto leze výš,
hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.

R:

Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak suchej strom,
Oregon, Oregon, dál musíš jít.
Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak suchej strom,
Oregon, Oregon, dál musíš jít.

34. Batalion

Víno máš a markytánku,
dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvilku spánku,
díky, díky verbíři.

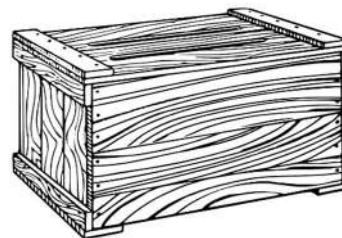
Dříve než se rozední,
kapitán k osedlání rozkaz dává,
ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední,
čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund Batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky Vám královští verbíři.

Rozprášen je Batalion,
poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion,
verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund Batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky vám královští verbíři.

35. Bedna od whisky

Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky,
stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč,
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Lynč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

R:

Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát
nemusel si dneska na týhle bedně stát
moh si někde v suchu tu svojí whisky pít
a nemusel si hochu na krku laso mít

R:

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku ti zůstane jen dírka mrňavá
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok
má to smutnej konec a whisky ani lok

R:

36. Marnivá sestřenice

Měla vlasy samou loknu, jé-jé-je, ráno
přistoupila k oknu, jé-jé-je,
vlasy samou loknu měla a na nic víc
nemyslela, a na nic víc nemyslela, jé –jé - jé.

Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé, že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-
jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.

Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé, tím pádem je konec krásy, jé-je-
jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.

O vlasy už nestará se, jé-je-jé, a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to
za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

37. Rosa na kolejích

Tak jako jazyk stále naráží
na vylomený zub.

Tak se vracím
k svému nádraží
abych šel zas dál.
Přede mnou
stíny se plouží
a nad krajinou krouží
podivnej pták,
pták nebo mrak.

Tak do toho šlápni
ať vidíš kousek světa.
Vzít do dlaně dálku
zase jednou zkus.
Telegrafní dráty
hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý
monotónní blues.

Je ráno, je ráno.
Nohama stíráš rosu na kolejích.

Pajda dobře hlídá pocestný,
co se nocí toulaj.
Co si radši počkaj až se stmí
a pak šlapou dál.
Po kolejích, táhnou bosí
a na špagátku nosí
celej svůj dům - deku a rum.

Tak do toho šlápni
ať vidíš kousek světa.
Vzít do dlaně dálku
zase jednou zkus.
Telegrafní dráty
hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý
monotónní blues.

Je ráno, je ráno.
Nohama stíráš rosu na kolejích.
Nohama stíráš rosu na kolejích

38. Jdem zpátky do lesů

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá,
z ráje nablýskaných plesů
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svého pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...

39. Zlatokop Tom

1. Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat,
že má se něco stát.

A že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle
a odjel na Západ.

Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu.

Mimo to prut a červy, do torny dal konzervy
a jel zlato vyhledat.

R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
vždyť ty mi stojíš za to, život pro tě dát.
Bez tebe zlato mé není,
jen ty jsi to moje haťa, paťa potěšení.
Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato,
zlato kočičí.

2. Říkal, že je zlatokop, o zlato ani nezakop,
neznal, jak vypadá.

A jak tak dlouho kopal, tak dostal nato dopal
přešla ho nálada.

Sebral si svojí kytaru, dal si nalejt whisky, brandy v baru.

A za poslední nuget, tam koupil holce pugét
a přitom jí zazpíval.

R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
vždyť ty mi stojíš za to, život pro tě dát.
Bez tebe zlato mé není,
jen ty jsi to moje haťa, paťa potěšení.
Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato,
zlato kočičí.

40. Hlavně, že jsme na vzduchu

Když radosti není dosti,
raduju se z maličkostí.
Představím si třeba kdyby
lidi žili jako ryby.

To je dobře náhodou,
že nežijem pod vodou.
Na vzduchu, na vzduchu,
můžem zpívat ejchuchu.
Zpívati si pod vodou,
nejde ani náhodou.
Z hlubiny, z hlubiny,
vyšly by jen bubliny.

Jen si představ milá babi,
že jsme dejme tomu krabi.
Nebyla bys mou babičkou,
byla bys mořskou krabičkou.

Bud'me rádi Bohouši,
že žijeme na souši.
Na zemi, na zemi,
ušmudlané sazemi.
Vžij se rybě do kůže,
třeba ti to pomůže.
I když jsi na suchu,
hlavně že jsi na vzduchu.
I když jsi na suchu,
hlavně že jsi na vzduchu.

41. Kdybys byla vlaštovkou

1. Kdybys byla vlaštovkou,
měla křídla hbitá,
ptal bych se kdo sítě má,
do kterých se chytá.

2. Kdybys měla peříčka
převzácného ptáka,
hledal bych tě píšťalkou,
na kterou se láká.

3. Já bych si tě odchytil,
do té klece z proutí,
abych ti moh' ze zlata
kroužek navlíknouti.

4. Nestrachuj se, zlý není,
kdo tě drží v dlani,
změní ti jen příjmení
a budeš jeho paní.

5. Nestrachuj se, zlý není,
kdo tě drží v dlani,
změní ti jen příjmení
a budeš jeho paní.

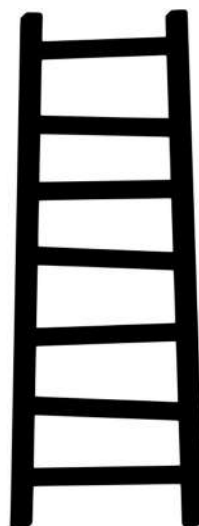
42. Proměny

1. Darmo sa ty trápíš, můj milý synečku, nenosím já tebe,
nenosím v srdéčku.
Přece tvoja nebude, ani jednu hodinu.
2. Copak sobě myslíš, má milá panenko, vždyť ty jsi to moje rozmilé srdénko.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
3. A já sa udělám malú veverečku, a uskočím tobě z dubu na jedličku.
Přece tvoja nebude, ani jednu hodinu.
4. A já chovám doma takú sekerečku, ona mi podetne důbek i jedličku.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
5. A já sa udělám tu malú rybičku, a já ti uplynu pryč po Dunajíčku.
Přece tvoja nebude, ani jednu hodinu.
6. A já chovám doma takovou udičku, co na ni ulovím kdejakú rybičku.
A ty přece budeš má, lebo mi tě pán Bůh dá.
7. A já sa udělám tú velikú vranú a já ti uletím na uherskú stranu.
Přece tvoja nebude, ani jednu hodinu.
8. A já chovám doma starodávnú kušu, co ona vystřelí všeckým vranám dušu.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
9. A já sa udělám hvězdičku na nebi a já budu lidem svítiti na zemi.
Přece tvoja nebude, ani jednu hodinu.
10. A sú u nás doma takoví hvězdáři, co vypočítajú hvězdičky na nebi.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

43. Kdyby tady byla taková panenka

1. |: Kdyby tady byla taková panenka,
která by mě chtěla. :|
|: Která by mě chtěla syna vychovati,
přitom pannou býti. :|
2. |: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti. :|
|: Ty by si mě musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :|
3. |: Kdybych já ti musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :|
|: Ty bys mi musela košiličku šíti,
bez jahel a nití. :|
4. |: Kdybych já ti měla košiličku šíti,
bez jahel a nití. :|
|: Ty by si mě musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :|
5. |: Kdybych já ti musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :|
|: Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu. :|

44. Cesta

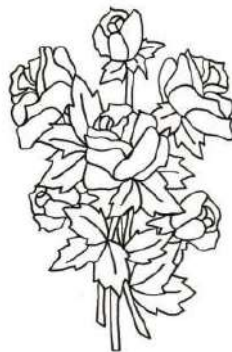
Tou cestou, tím směrem
prý bych se dávno měl dát.
Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají.
Kus něhy ti za nehty slíbí a dají
víc síly se prát,
na dně víc dávat, než brát.
A i když se vleče a je schůdná jen v kleče,
donutí přestat se zbytečně ptát:

R: Jestli se blížím k cíli, kolik zbývá víry,
kam zvou svodidla, co po tmě mi lžou,
zda couvám zpátky a plýtvám řádky,
co řvou, že už mi doma neotevřou.

Nebo jít s proudem,
na lusknutí prstů se začít hned smát.
Mít svůj chodník slávy a před sebou davy
a přes zkroucená záda být součástí stáda.
Ale zpívat a hrát, kotníky líbat
a stát na křídlech všech slavíků
a vlastně už ze zvyku
přestat se zbytečně ptát,

R: 2x

45. Růže z Texasu

Jedu vám večer stezkou, dát koňům k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít.
Má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

R: Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou anebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
Ať máš kolťák nízko u pasu, ať si třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým,
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabád, že půjdu s ní a rád,
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R:

Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl,
a dole teklo riogrande, po něm měsíc plúl.
Když si to v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
ona byla milá štíhlá rovná zkrátka ako-ráth.

R:

Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít,
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si jí vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
pořád v duši hladím tuhle růži voňavou.

46. Řekni kde ty kytky jsou

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se tady mohlo stát
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být
2. Dívky je tu během dne otrhaly do jedné
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí
3. Řekni, kde ty dívky jsou, co se asi mohlo stát
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být
4. Muži si je vyhlédli, sebou domů odvedli
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí
5. Řekni, kde ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být
6. Muži v plné polní jdou do války zas je zvou
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí
7. A kde jsou ti vojáci, lidi, co se mohlo stát
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být
8. Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí
9. Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát
řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být
10. Co tu kytek rozkvétá od jara do léta
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí

1.

2.

47. Ruty šuty Arizona

Šinu si to starým Coloradem.
Když uslyším výkřik vzdálený.
Jedu jsem podle hlasu.
A k svému úžasu,
leží tam muž k zemi skolený.

Ruty šuty Arizona Texas. (karamba!)
Ruty šuty Arizona má.
Jedu jsem podle hlasu.
A k svému úžasu,
leží tam muž k zemi skolený.

Skloním se nad jeho obličejem,
poznal jsem v něm svého dvojníka.
Jeho tělo bylo probodáno noži,
čerstvá krev mu z rány uniká.

Ruty šuty Arizona Texas. (karamba!)
Ruty šuty Arizona má.
Jeho tělo bylo probodáno noži,
čerstvá krev mu z rány uniká.

Pravil ke mně hlasem zmírajícím:
"Parde příteli můj jediný,
byla to jen léčka já to nevěděl,
jako starej vůl jsem naletěl."

Ruty šuty Arizona Texas. (karamba!)
Ruty šuty Arizona má.
Byla to jen léčka, já to nevěděl,
jako starej vůl jsem naletěl.

48. Zahrada ticha

Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
zahradu zelenou všechno připomíná.
Jako dým závojů mlhou upředených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.
Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh.
Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přejdou do ticha zas

Světlo připomíná rána slunečných dnů
v zahradě zelený v zahradě beze snů.
Uprostřed závratí sluncem prosvícených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Pravěk

Vysvitlo Slunce pravěký člověk na lov už jde,
S sebou si bere odvahu a kamenné nástroje

R: Loví pižmoně, mamuty a veverky
A taky ondatry, buvoly a breberky

Vysvitlo Slunce hrdý orel po obloze krouží,
Sleduje pralidi jak loví v lese i v houštích.

R: Loví pižmoně, mamuty a veverky
A taky ondatry, buvoly a breberky

Zapadá Slunce pravěký člověk domů se vrací,
Doma ho čekají žena a čtyři malý kluci.

R: Loví pižmoně, mamuty a veverky
A taky ondatry, buvoly a breberky

Egyptská

Prázdniny jsou bezva nápad,
dějepis mě nebaví,
nemusím jít brzo chrápat,
dálky jsou tak lákavý.

Poplujeme lodí v dáli,
velkým dobrodružstvím vstříc,
že bychom se nudy báli,
to nemůže nikdo říct.

Ra, Ra, Slunce už nám dávno svítí,
Ra, Ra, vstávejte už, otroci.
Ra, Ra, v oáze je moře kvítí,
nás tu čeká těžká práce od rána až do noci.

Po Nilu či po Sahaře, přesně podle „fár plánu“,
Sfingu jistě uvidíme nebo fatamorgánu.
Cheopsova pyramida, Boha Slunce bydlení,
Gíza, Luxor, písek, velbloud, to je všechno k vidění.

Ra, Ra, Slunce už nám dávno svítí,
Ra, Ra, radujte se otroci
Ra, Ra, na Slunci se písek třpytí,
na chodidlech nebo v očích pálí dlouho do noci

Co bude teď a co potom, to nikdo z nás netuší.
Seběhneme do údolí, poletíme k Venuši?
Faraón tu všechno řídí, nám už nic víc nezbyvá,
kdo chce přežít v tomhle vedru, ať si s námi zazpívá.

Ra, Ra, Slunce máme všichni rádi
Ra, Ra, schladíme se v Nilu hned
Ra, Ra, pojdte všichni kamarádi,
otroci i otrokáři, je tam voda jako led.

Cesta kolem světa

1. Všechno máme zabalený
salám, mapu, čepici..
K dlouhé cestě připravený
Jarda chystá slepici

Ref. Už se jede a dny letí
času není vážně moc,
kdo se bojí ať tu sedí
nechcem volat o pomoc

2. Balónem se vznesem k nebi
zbytek lodí doplujem
Chceme objet celou Zemi
hrozně rádi cestujem

Ref.

3. Navštívíme spoustu zemí
nové lidi poznáme
Až začneme být unavení
domů zpět se vydáme

Ref.

Rychlé šípy

Rychlé šípy to je parta spravedlivých mladíků,
Mirek Dušín jejich vůdce ten má všechno v malíku.
Jindra Hojer, Rychlonožka v jeho partě jsou,
K tomu také Červenáček s Jarkou Metelkou.

Ref: Chceš vyndat ježka z klece
a nemůžeš s tím hnout,
tak nevěš hlavu přece,
a zkus se dohodnout.
Sežeň žlutý špendlík,
do stínadel se dej.
A pak přátelskou pomoc
v Losnovi vyhledej

Vzácný deník, který našli mnoho záhad ukrývá,
pátrá po něm fůra Vontů, času už moc nezbývá.
Dlouhé Bidlo se svou bandou, po Mirkově partě jdou,
hele, Stínadla se bouří, ze stanu vystrč hlavu svou.

Ref:

Když silný a odvážný budeš, můžeš býti jedním z nás.
Cíl náš ještě daleko je, pospíchej už není čas.

Ref:

Bájní řekové

Hej hrdino vstávej, vystrč hlavu z příbytku.
Dnes tě čeká spousta nových zážitků.
Vydáš se na cestu velmi zdlouhavou,
snaž se pokud se chceš vrátit domů za drahou.

Ref.: Zeus nejmocnější ze všech z Olympu tě sleduje,
jeho žena Héra tě před nebezpečím tiše varuje.

Sirény jsou krásné slečny s okouzlejícím hlasem,
ale radši zacpi uši a připevni se lasem.
K Minotaurovi do bludiště radši vůbec nelez,
jednooké Kyklopi jak Odysseus převez.

Ref.

Zákeřné Harpyje sestřel dřív než ony tebe,
neboj, Apollón bůh slunce sleduje tě z nebe.
K Medúse se nepřibližuj, bude s tebou ámen,
stačí jeden přímý pohled, promění tě v kámen.

Ref.

Poseidón bůh moří sídlí na Olympu též,
ale Háda neuvidíš, dokud nezemřeš.
Žije se svou Persefonou dole v podsvětí,
ten kdo rozhněvá si bohy za nimi sletí.

Ref.

Hobit

Dobré ráno, slunko svítí, vstávej Bilbo Pytlíku.
Volá Gandalf od zápraží, mám pro tebe novinku.
Bilbo čeká na Gandalfa, že posvačí pospolu,
za pár minut ovšem sedí s trpaslíky u stolu.

R: Lupič Bilbo Pytlík z Hobitína je,
hobit ze Dna pytle to jsou jeho údaje.

Něvěří svým vlastním uším, ale je to tak!
V Osamělé hoře hlídá poklad sám drak Šmak.
Zlobry, skřety, Gluma, Vrky porazíme s přehledem,
a když budem v úzkých přeci jsou tu orli s Meddědem.

R: Lupič Bilbo Pytlík, z Hobitína je,
hobit ze Dna pytle to jsou jeho údaje.

Všichni šlí za pokladem, zaslepeni bohatstvím,
začne bitva pěti armád, kdo zvítězí? Co já vím.

R: 2x

Sherlock Holmes

1. Co to? Snad pouze zlý sen,
v dálce slyším revolver,
vstávej brachu můj milý,
může tu být za chvíli.

2. Sbal si lupu, dýmku, bič,
ať jsme ve vteřině pryč.
Ještě čapku na hlavu,
a jdem řešit záhadu.

R: Sherlock Holmes, Holmes, Holmes,
soukromý detektiv.
Doktor Watson nemá klid,
musí zločince lapit.

3. Londýn, Česko, Francie,
vždy se někdo pobije.
Spáchá loupež, trestný čin,
jinými slovy zločin.

4. Hledáš-li proti zlu štít,
najdeš ho na Baker Street.
Sídlí tam ti mužové,
co bojí se jich lumpové.

R:

Rudolf II.

Vstávej, vstávej učedníku,
Nalistuj si ve slovníku.
V jakém jsme dnes století?
V Rudolfově objetí.

Chemici a alchymisté,
Míchají lektvary čisté.
Rudolf tomu přihlíží,
Elixír mládí vyhlíží.

Ref.:

Rudolf druhý, Rudolf druhý,
Korunován českým králem,
Rudolf druhý, Rudolf druhý,
Také je uherským králem,
Rudolf druhý, Rudolf druhý,
Císař říše římské...

Astronomové ve věžích,
Dalekohledům svým věří.
Jednou nám dosvědčí víru,
Že se dá žít ve vesmíru.

Pokud chceš být jednou králem,
Nevystačíš se svým málem,
Musíš hodně studovat,
Bojovat a tancovat.

Ref.:

Ve stínu totemu

Slunko časně ráno svítá,
indiánské kmeny vítá.
Vykoukněte z teepee ven,
dneska bude krásný den.

Ref: Hau, hau, kola!
Toniktuka he!
Ó Wakantanka!
Tanka Tatanka, (Tanka Tatanka).
Tanka Tašunka, (Tanka Tašunka).
Wasapela! Wasapela!

Vezmi brachu tomahawk,
hlavně neměj žádný strach.
Projedem se na koních,
po prériích bizoních.

Ref:

U totemu si zazpíváme,
rituál náš vykonáme.
vykouříme dýmku míru,
všichni chceme žít ve smíru.

Ref:

Kouzelnická

Vstávej vstávej kouzelníku,
vstávej čarodějnice.
Dej pár bylin do kotlíku
nebo varné konvice.

Hvězda na nebi už zívá,
soví pošta funguje,
každý správný učeň zpívá,
darebák jen hudruje.

Už je ráno, slunko svítí,
netopýři šli už spát,
kdo chce v naší škole býti,
ten ji musí vážně brát.

Profesoři nás tu učí
kouzelnická říkadla,
v hlavě už nám z toho bzučí,
už nám rostou tykadla.

Vstávej vstávej kouzelníku,
vstávej čarodějnice.
Dej pár bylin do kotlíku
nebo varné konvice.

Kocourkáč 2020

Narnie

Ve starém domě prázdný pokoj, v pokoji skříň
co nás uvnitř čeká, to dobře vím.
Vidím jenom lampu, stromy, sníh a mráz,
pan Tumnus už čeká, čeká na nás.

R1: Na na na, na na na, Narnie,
každý si tam spoustu srandy užije.
Na na na, na na na, Narnie,
ve vteřině celý život prožije.

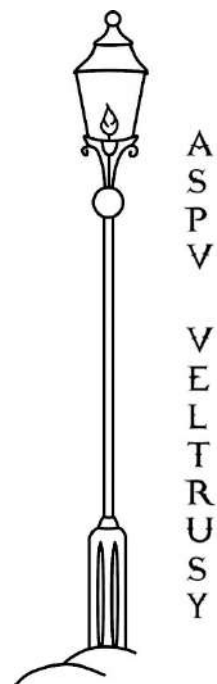
Chovejte se tady tiše, mluví si stromy,
podívejte na ty věže, to jsou ony!
Tam přebývá zlá, ledová, bílá dáma,
co v Narnii každému je velmi známá.

R2: Na na na, na na na, Narnie,
skočíme tam skříňí rovnou z Anglie
Na na na, na na na, Narnie,
okusíme kouzla staré magie.

Lucka, Petr, Zuzka, Eda, s námi všemi
pokusí se zachránit tu krásnou zemi
Probudíme všechno dobro kolem nás,
zanecháme narnianům náš odkaz.

R1: Na na na, na na na, Narnie,
každý si tam spoustu srandy užije.
Na na na, na na na, Narnie,
ve vteřině celý život prožije.

Do Narnie vracíme se zpět.

Vikingská

Nananananaa naaa naaa
Nananananaa naaa naaaaaa

Když narodiš se jako malý vikingský chlapec,
tak hlavní povinností tvou:
je naučit se boji a rodinu bránit
časem prokázat věrnost svou.

S tátou vyrábět lodě, ukovat si zbraně,
vyplout za první výpravou.
Však nikdy nezapomeň, na jaké jsi straně
a navrát se za rodinou.

R: Na severu rohy zní,
svolávají dav lidí.
Na skalách písmo runové
Ódin, Thór, Loki, bohové.

Když narodiš se jako malá vikingská dívka
tak hlavní povinností tvou:
je naučit se vařit, prát a také utkat
obléct celou rodinu svou.

S tátou se učit bránit, až bude na výpravě,
zůstanete doma s mámou.
Až budete mu mávat do dále pronikavě,
vše zvládneš s hlavou vztyčenou.

R: Na severu rohy zní,
svolávají dav lidí.
Na skalách písmo runové
Ódin, Thór, Loki, bohové.

Nananananaa naaa naaa
Nananananaa naaa naaaaaa

Samuraj

V Édu se narodil chlapec,
dali mu jméno Tendži,
v čase kdy padl jeho otec
a chlapce se ujali mniši

Tendži byl učenlivý mladík,
co vyrůstal na hřbetě koní,
s katanou se oháněl a z luku střílel,
oplýval samurajskou ctností.

R: Samurajem chceš-li býti
klidnou mysl musíš mít
a odvahu prokázat.

Vydal se prozkoumat svět
a odhalit všechny jeho taje
našel tam gejšu jako květ
tak pokračoval rod samuraje

Císař však do války hnál
všechny válečníky v Édu
Tendži svou katanu vzal
aby bojoval za svou čest a slávu

R: Samurajem chceš-li býti
klidnou mysl musíš mít
a odvahu prokázat.

Divoký západ

Vstávej, vstávej, neotálej
k boji rychle připrav se
na divokém západě
vše je jenom o čase
také musíš umět střílet
statečný být nebát se
tak začni makat, víc se snažit
a hurá – jdeme do akce

R: Indiáne, kovboji, bandito
doufám že máš pušku
nabitou,
už se blíží Billy Kid
ten ti nikdy nedá klid
začne střílet krást zabíjet
musíš se mu postavit
už se blíží Billy Kid
ten ti nikdy nedá klid
a ty musíš svůj lid
vždy ochránit

Chceš-li šerifem se státi
klidnou hlavu musíš mít
nezmatkovat nepanikařit
všechny dobré ochránit
chytrý silný také býti
nepřátele porazit
tak naskoč na svého koně
a začni své zbraně tasit

R: Indiáne, kovboji...

Sežeň dřevo a pomocníky
obydlí si udělej
hlad-li máš dej si fazolky
kávičku ať je ti hej
pak se vydej hledat zlato
hlavně, ať tě neviděj
zlatou horečku maj všichni
tak rýžovat pospíchej

R: Indiáne, kovboji...

Vivat Caroli

1. Na náměstí kejklíř hrál,
narodil se velký král,
[: narodil se velký král :]
narodil se král,
kejklíř na loutnu hrál.

2. Kdo má svého krále rád,
bude mu oslavnou píseň hrát
[: bude slavnou píseň hrát :]
bude píseň hrát,
radovat se a smát.

R1: Hospodář na poli – Vivat Caroli
Kutnohorské doly – Vivat Caroli
Tam, co jsou Tyroly – Vivat Caroli

3. Císařem on má se stát,
leč s životem se bude v dětství
prát,
[: s životem se bude prát :]
s životem se prát,
však bude líp svět znát.

4. Viděl hvězdář ve svých snech,
vládcem má být chytrý moudrý
Čech,
[: vládcem má být moudrý Čech :]
vládcem má být Čech
a bude vládcem všech.

R2: Staříček o holi – Vivat Caroli
Kejklíř ve své roli – Vivat Caroli
Ať už jsi kdokoli – Vivat Caroli

5. Nese posel ze svých cest,
jeho jméno Václav Karel jest,
[: jeho jméno Karel jest :]
jeho jméno jest,
tak nechtějte ho splést.

R3: Liška u své nory – Vivat Caroli
Kráva u stodoly – Vivat Caroli
Pasoucí se voli – Vivat Caroli
Vivat Caroli! Vivat Caroli!
... zní až za hory.